

Sygn. akt II K 45/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Belchatowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Robert Sobczak

Protokolant: Katarzyna Kaczmarek

w obecności Rej. Prokuratora: -----

po rozpoznaniu na posiedzeniu dnia 30 marca 2017r.

sprawy **M. J.** – urodzonego (...) w Ł., syna Z. i Z. z domu P.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 13 grudnia 2016 roku o godz. 6.15 w Z. na ul. (...) woj. (...) poruszał się po drodze publicznej jako kierujący rowerem czym nie stosował się do orzeczonego wobec niego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego – II Wydział Karny w B. wydanym w dniu 7 lipca 2016 roku w sprawie o sygn. akt IIW – (...) środka karnego w postaci zakazu prowadzenia rowerów po drogach publicznych, w strefie zamieszkania i w ruchu, obowiązującego od dnia 14.07.2016 roku do dnia 14.01.2017 roku,

tj. o czyn z art. 244 kk

1) oskarżonego **M. J.** uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu wypełniającego dyspozycję art. 244 k.k. z tą zmianą w opisie czynu, że w miejsce dat „14 lipca 2016 roku do 14 stycznia 2017 roku” przyjmuje daty „03 sierpnia 2016 roku do dnia 03 lutego 2017 roku” i na podstawie art. 244 k.k. w zw. z art. 37a k.k. w zw. z art.34 § 1 i § 1 a pkt 1 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie;

2) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 120 (sto dwadzieścia) złotych opłaty i 70 (siedemdziesiąt) złotych z tytułu zwrotu wydatków.

Sygn. akt II K 45/17

UZASADNIENIE

W dniu 13.12.2016 roku około godziny 06.15 M. J. jechał rowerem po drodze publicznej tj. ulicą (...) w Z., woj. (...). Został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji do kontroli drogowej. Po zatrzymaniu do kontroli poddano go badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie wykazało, że był trzeźwy. M. J. był ukarany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Belchatowie II Wydziału Karnego z dnia 07.07.2016 roku w sprawie sygn. akt II W (...) za czyn z art. 87§1a kw na karę 300 złotych grzywny. Jednocześnie Sąd orzekł wobec M. J. ww. wyrokiem na podstawie art. 87§ 4 kw środek karny w postaci zakazu prowadzenia rowerów po drogach publicznych, w strefach zamieszkania oraz ruchu na okres 6 miesięcy. Wyrok uprawomocnił się 03.08.2016 roku.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. J. k- 10, notatka urzędowa k-1, wyrok SR w Belchatowie k-10 akt II W (...)).

Oskarżony M. J. ma 44 lata, jest żonaty i żyje w separacji, ma dwoje dzieci w wieku 18 i 12 lat. Z zawodu jest murarzem, aktualnie nigdzie nie pracuje i pobiera świadczenie w kwocie 500 złotych netto miesięcznie, był karany sądownie.

(dowód : wyjaśnienia oskarżonego k- 9, karta karna k-2-4).

Oskarżony przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że zdaje sobie sprawę z tego, że nie może jeździć rowerem, ale musi dojeżdżać nim kilka kilometrów do miejsca swojej pracy. Jednocześnie oskarżony wniósł o zastosowanie w stosunku do niego art. 37a kk i wymierzenie mu za czyn z art. 244 kk kary 5 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k -10) .

Z ustaleń Sądu wynika, iż w dniu w dniu 13.12.2016 roku około godziny 06.15 M. J. jechał rowerem po drodze publicznej tj. ulicą (...) w Z.. Został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji do kontroli drogowej. Po zatrzymaniu do kontroli okazało się, że oskarżony ma czynny zakaz kierowania rowerami orzeczony prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Bełchatowie II Wydziału Karnego z dnia 07.07.2016 roku w sprawie sygn. akt II W (...) za czyn z art. 87§1a kw.

Za takimi ustaleniami Sądu przemawiają wyjaśnienia oskarżonego, w których przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu i potwierdził, że zdawał sobie sprawę z tego, że nie powinien jeździć rowerem, ale był to jedyny pojazd, którym mógł dojechać do miejsca pracy oddalonego o kilka kilometrów od miejsca jego zamieszkania. Wyjaśnienia oskarżonego w części dotyczącej kierowania rowerem w czasie obowiązywania środka karnego zakazu prowadzenia rowerów orzeczony przez Sąd zasługują na wiarę. Koresponduje z nimi wyrok znajdujący się w aktach sprawy II W (...) Sądu Rejonowego w Bełchatowie (vide k-10 akt II W (...)) z treści, którego wynika, że zakaz prowadzenia rowerów obowiązywał w stosunku do oskarżonego od dnia 03.08.2016 roku (data uprawomocnienia wyroku) przez okres 6 miesięcy. W tym miejscu podnieść należy, że oskarżyciel ustalając czas obowiązywania tego środka karnego błędnie oparł się na odpisie wyroku wydanego w sprawie sygn. akt II K (...) dołączonego do akt tej sprawy (vide k-5), na którym nie ma adnotacji o uprawomocnieniu się tego wyroku.

Sąd w całości przypisał wiarę nieosobowemu materiałowi dowodowemu w postaci notatki urzędowej sporządzonej przez funkcjonariusza Policji, zaświadczenia o karalności z Krajowego Rejestru Karnego i wyroku znajdującego się w aktach sprawy II W (...). Wszystkie w/w dokumenty zostały sporządzone przez podmioty do tego uprawnione, w ramach przyznanych im kompetencji i w czasie procesu nie zostały zakwestionowane przez żadną ze stron.

Oceniając dowody zgromadzone w sprawie i analizując ustalony stan faktyczny Sąd doszedł do przekonania, że oskarżony podlega odpowiedzialności karnej, ponieważ zostały spełnione warunki konieczne do przyjęcia tej odpowiedzialności. M. J. dopuścił się bowiem czynu naruszającego normę prawną i zagrożonego przez ustawę sankcją karną, czyn ten w ocenie Sądu jest społecznie szkodliwy w stopniu wyższym niż znikomy, zaś sprawcy można przypisać winę. Oskarżony w chwili popełniania przypisanego mu czynu był pełnoletni, poczytalny, nie stwierdzono ponadto żadnych okoliczności wyłączających winę lub bezprawność czynu.

W świetle poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych - oceniając zachowanie oskarżonego w kategoriach prawa karnego - nie ulega wątpliwości, że M. J. działaniem swoim wypełnił znamiona przestępstwa art. 244 kk, gdyż w dniu 13.12. 2016 roku o godz. 6.15 w Z. na ul. (...) woj. (...) poruszał się po drodze publicznej jako kierujący rowerem, czym nie stosował się do orzeczonego wobec niego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego II Wydziału Karnego w B. wydanym w dniu 7 lipca 2016 roku w sprawie o sygn. akt II W – (...) środka karnego w postaci zakazu prowadzenia rowerów po drogach publicznych, w strefie zamieszkania i w ruchu, obowiązującego od dnia 03.08.2016 roku do dnia 03.02. 2017 roku. Sąd zmienił opis czynu przyjmując, że zakaz prowadzenia rowerów obowiązywał oskarżonego od chwili uprawomocnienia się wyroku Sądu Rejonowego II Wydziału Karnego w B. wydanego w dniu 7 lipca 2016 roku

w sprawie o sygn. akt II W (...), a więc od dnia 03.08.2016 roku przez okres 6 miesięcy czyli do dnia 03.02.2017 roku. W akcie oskarżenia błędnie przyjęto, iż zakaz ten obowiązywał od chwili wydania wyroku.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami wskazanymi w art. 53 § 1 i 2 kk. Jako okoliczności obciążające Sąd uwzględnił znaczny stopień szkodliwości społecznej popełnionego przez oskarżonego czynu ze względu na dobro prawne objęte ochroną, w które czyn ten godzi, dotychczasową jego karalność. Jako okoliczności łagodzące wymiar kary Sąd przyjął przyznanie się oskarżonego do dokonania zarzucanego mu czynu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art. 244 k.k. w zw. z art. 37a k.k. w zw. z art. 34 § 1 i § 1 a pkt 1 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 5 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie zgodnie z wnioskiem złożonym w trybie art. 335§2 kpk przez prokuratora, z tą oczywiście modyfikacją, że Sąd zastosował art. 37a kk, o co nie wnosił w złożonym wniosku prokurator (vide k-13), ale za to wniósł o zastosowanie tego przepisu oskarżony (vide k-10).

Orzeczona oskarżonemu kara jest adekwatna do czynu, którego się dopuścił i powinna spełnić swe cele w zakresie obu prewencji.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 627§1 kpk. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 120 złotych opłaty zgodnie z art. 2 ust1 pkt 2 i ust 2 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U nr 49 z1983 r., poz. 223 z późn. zm.) i 70 złotych z tytułu zwrotu wydatków.